

Υποδεχτείτε το κοινότοπο.

Αυτά προπάντων έχει τα χρέος να επιστρέφει.

Τίποτα δεν μπορεί να στηρίξει το ανοίκειο όσο το κοινότοπο.

Οι πίνακες του P. M., που χρησίμεψαν εδώ κατά κάποιο τρόπο σαν «ερεθίσματα για διαλογισμό», γενικά προσφέρονται για ονειροπολήσεις... και αμηχανία. [...] Ήθελα κυρίως να μάθω που θα με οδηγούσαν αυτοί οι πίνακες, πως θα με κουβαλούσαν, πώς θα μου αντιστέκονταν, ποιες επιθυμίες θα ξυπνούσαν μέσα μου, ποιες σκέψεις, ποιες θα ήταν οι απαντήσεις μου στις σφίγγες και ποιες οι συναντήσεις, ποιες οι αρνήσεις μου να συναντηθώ.

[...] Για μένα, το εγχείρημα είχε τελειώσει: να εισχωρήσω στα άγνωστο. Ήταν σαν να είχα προσπαθήσει να μπω στη γραφή κάποιου ξένου ανθρώπου, εκεί όπου με ελάχιστα σημεία αναφοράς κι όλα της ίδιας τάξης, παύοντας την κριτική όσο και την επιδοκιμασία, εγκαταλείπεσαι χωρίς αντίσταση σε μια ζωή απροσδόκητη, σε μια ετερότητα που λιώνει.

- HENRI MICHAUX

ΤΟ ΕΡΩΤΗΜΑ ΣΤΟ ΟΠΟΙΟ ΑΠΑΝΤΑ ΑΥΤΟ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ θα μπορούσε να είναι : τί κάνουμε για να προχωρήσουμε βαθύτερα, όταν ένας πίνακας, που μας κινεί καταρχάς το ενδιαφέρον, αντιστέκεται στην προσέγγιση μετά την πρώτη ευφρόσυνη ματιά;

Ο ΑΝΡΙ ΜΙΣΩ (1899-1984) στα δύο σύντομα κείμενα που συνοδεύουν, σαν πρόλογος κι επίλογος, τις διαδρομές του μέσα στους πίνακες του « P. M.», δηλαδή του PENE MAGKΡΙT, αποκαλύπτει τα πολύτιμα μυστικά του εγχειρήματος του: «Χρησιμοποιώ τους πίνακες για να στοχαστώ», λέει. «Για να νικήσω την τεμπελιά μου όταν δέχομαι τις ποικίλες, ακαθόριστες εντυπώσεις ενός πίνακα και να μη βιάζομαι να φύγω μακριά από τα στοιχεία που αρχίζουν να διακρίνονται και να με καθοδηγούν μακρύτερα, με βοηθούν οι λέξεις του γραψίματος».

Ο Ρενέ Μαγκρίτ, πηγή έμπνευσης αυτού του βιβλίου, κατονομάζεται μόνο στο τέλος της διαδρομής του ποιητή στον κόσμο των πινάκων και του μυστηρίου που καλλιέργησε ο Βέλγος υπερρεαλιστής ζωγράφος με το αναγνωρίσιμο σήμερα διεθνώς έργο του που έχει κατακτήσει την καθημερινή κουλτούρα.

Την έκδοση συνοδεύουν 36 έγχρωμες εικόνες αναπαραγωγές έργων του Μαγκρίτ.